

ΑΓΑΛΜΑ

1984

Αλιανα

Γυμνος να ηλιωνομαι γυμνος να νερωνομαι
γυμνος να τρωω γυμνος να πινω γυμνος να κοιμαμαι
σ' όλα τα πραγματα στη γυμνοτητα.

Γυμνος να τ' αφηνω και να ξερω
ακουμπημα θρεψη ανασα
ανασασμος κι αερας στις απλες και στα βαθη
και να τ' αφηνω ωραιο γυμνα
και να τα ξεφυλλιζω και να τα γυμνωνω
ζωη θανατο, αυτο εκεινο, εγω εσυ,
γνωση αληθινη, γυμνοτητα
της ωραιοις γλυκας.

Γυμνος απο γυμνος μεχρι το κοκκαλο
και τους σκελετους των ζων και των δεντρων
και των ασπρων οστρακων.

Αυτο που θελω ειναι και γινεται.

Ετσι περπατησα νεος διπλα στη θαλασσα
διπλα στην αμμο κατω απ τον ηλιο
νεος και μονος σ' όλα τα μονα στη γυμνοτητα.

Ωραιο σταματησα με τις γραμμουλες στην αμμο
του νερου και του ηλιου
ωραιο μοναχος η ωραιο με τα πραγματα
οστρακα ξυλα καλαμια ορθα, πουλια πετουμενα
βουνα κι αστερια και παλι εδω,
ωραιο νεος ωραιο ολα νεα.

Γυμνος εξησα ντυμενος τον κοσμο
και μ' εβρεχε νερο με θερμαινε φως
μ' ετρεφε αναστημα ανθρωπου
ματια που ολα τα τελειωνουν γυμνα.
Νεος παντα στη νεα ωραιο γυμνοτητα
εδω.

Εδω γερνουν τα κλαδια παιζουν τα φυλλα
περπατανε πετανε τα ζωα δουλευει το σοϊ
στα χωραφια του ηλιου στα μποστανια που μοσχοβολανε ζωη
εδω εγειρε η γιαγια μου να πεθανει πια
κι ηρθε κι ο πατερας μου πιο κει
απ τη δροσια της σκιας στη δροσια του ηλιου
ησκιος φωτεινος σαν ολα τα πραγματα

μαυρος σαν τη λυπη αυτη τη γυμνη γυμνη
που παλι με γυμνωνει,
εδω ηρθα παλι γυμνος απ τα ντυματα
ρουχων και δρομων κι ανθρωπων
και τ αφηνω στη γυμνοτητα
ολοκληρα, και χαιρονται.
Εδω θυμαμαι νιωθω ζω και ειναι
στην αμμουδια και στη θαλασσα
χωρις δεος, με νερο, χωρις γευση, με ηλιο,
ειμαι στη γυμνη αληθεια γυμνος
κοιταξω γραψω πω πω τραγουδησω
περπατησω μεχρι εκει διχως ορια
παντα εδω
στη μοναχη μεγαλη ωραια γυμνοτητα
που ερχεται ακουγεται βρεχει
νερο στην αμμο, εδω.

Το νερο δεν ξερει, γνωριζεται, βρεχει
ακουγεται και γινονταιπραγματα
κι εγω νερωνομαι
ειμαι ωραια του νερου μα πιο γυμνος
εγω τα ξερω ειμαι ολα
μα τα γδυνομαι
γι αυτο ζω
γι αυτο νερωνομαι κι ηλιωνομαι
και τρωω πινω κοιμαμαι σταπραγματα
στη γυμνοτητα
γδυνομαι νερο και φως, φαϊ πιομα κι υπνος
κι αντρας εγω
ακουμπηστα γδυνομαι ανασα
και ιδρωτας και χερια του μοχθου και πονος
και δακρυ κι αιμα να σταλαζουν
σταγονες γυμνες της ζωης γλύκα της αληθειας
που κλαιει που γελαει
γυμνη
και χαιρομαι λυπαμαι
γυμνος
δε ντυνομαι μπαινω γυμνος σ ολα τα ντυματα
κι ολα τα γυμνωνω
με τα χερια με τα ματια με το θελω
της γυμνοτητας
θεος της θεοτητας
θεικος.

Λεω και θελω
θελω κι ειναι.
Και με ντυναν
χρονια γευσεις εαυτο
και με ντυναν
πονο αιμα θανατο
και με ντυναν
βαθος υψος ορια
και με ντυναν
ετσι αλλιως τελειωσες.
Μα τα πραγματα
μονα
με ησκιο ωραιο δροσερο
αγαλματα πραγματικοτητας
προσωπα
μ ακουμπαγαν.
Και τα κοιταγα
και τα μιλαγα
και τα ημουνα
και γδυνομουνα
σωμα νεο πραγματικο
και μιλημα ακουμπημα κοιταγμα
και γινομουνα γυμνος
εδω
του παντου και παντα
εικονες πραγματων αγαλματων
κι ειναι εικονες μου
μορφες μου ωραιες μου γυναικες μου των πραγματων μου
ειναι εδω
κι ειμαι γυμνος
αγαλμα των αγαλματων.
Κι αφηνω αφηνουν το φορεμα
ν ανοιξει να βραχει να πεσει
να βραχει η να φυγει αργο
η γδυνονται στην αμμο στο νερο στις αλλες
δροσερες ζεστες, ασπρες μαυρες
με μαλλια σκορπια ματια γυμνα
στο φως στο νερο στον αερα
κι εγω που λεω και θελω και ειναι
βλεπω και βλεπομαι
βλεμμα γυμνο εδω
στις γυμνες της γυμνοτητας
κι ολο τις γδυνω και γδυνονται
και γινονται.

Και με γδυνουν
χρονια γευσεις εαυτο
και με γδυνουν
πονο αιμα θανατο
και με γδυνουν
βαθος υψος ορια
και με γδυνουν
ετσι αλλιως τέλειωσες.
Με ντυσαν και με γδυνουν
αυτη η ιστορια,
ενδυμα πεσμενο στα χαλικια
και το γδυνουν.
Λοιπον δε με ντυσαν δε με γδυνουν
ειμαι γυμνος
για το χαλικι και το εφηβαιο
για τα μακρια μαλλια
για τ αγαλματα των πραγματων των γυναικων.
Η ιστορια γυμνη
ανασες εικονες των πραξεων, αγαλματα.
Αγαλλομαι.

Φως της αυγης θαλασσα φως της δυσης
κυματα στην απλα
να γδυνουν ν αφηνουν
τις γυναικες
των ματιων μου που σταλαζουν γυμνοτητα
του θεου
και λαμπουν ονοματα αγαλματα γυναικες
ονοματα
ψυχων σωματων πραξεων
γυμνων
ονοματα της γυμνοτητας.

Λεω:
Αλη Αερουσα Αυρινη
Αφρενια Λαμπερη Κυματουσα
Λευκανθη Μαυρη Γαλανη
Γελουσα Γερμη Χρυσαφενια
Αγνη Αστερια Δροσερη
Λανα Λινα Λενα

Νερα Βαλα Μαλανερουσα
Τρυφερη Τροφερη Βαθια
Ψηλη Ξανθη Μαλλούσα
Μεγαλη Ουλα Ακινητη
Χαρουμενη Δακρινή Ελένα
κι αλλα τοσο κι ολα τοσα.

Και θελω:
Σωμα ματια χειλη
μαλλια εφηβαιο χερια
ψυχη γονατα αιμα
πελματα μηρους αιδοιο
δακρυα δαχτυλα ανασα
γλύκα μετωπο μεση
γλουτους μαγουλα μασχαλες
λαιμο αυχενα πλατη
νερο κοιλια στηθη
θηλες αφτια νυχια
σωματαπραγματα ενα
κι ολα τοσα κι αλλα τοσα.

Και ειναι:
Ζωη Χριστινα Ελενη
Χρυσανθη Αργυρω Ασημινα
Μαρια Σοφια Αγγελικη
Γεωργια Ιωαννα Δεσποينا
Βασιλικη Κατερινα Αλικη
Ευτυχια Θεοδωρα Αλεξανδρα
Ολγα Αθηνα Αθανασια
Πολυξενη Ουρανια Χαριτωμενη
Ελλη Ελευθερια Παναγιωτα
Παρασκευη Ασημινα Εριφιλη
Ανδρονικη Κρυσταλλινη Αφροδιτη
κι αλλες οσες κι ολες τοσες.

Κι ολες στη γυμνοτητα
προσωπα μονα
μοναπραγματα μονες κινησεις
κι ολα τα ειμαι κι ειναι.
Τοσες γυναικες αγαλματα αγαλλομαι
αγαλμα

νεο στο φως κι ερχεται το νερο
θαλασσα νεα
να με βρεξει που ειμαι
θεικος κι ωραιος και μονος
μ ολες τις μονες.
Ομορφια της γυμνοτητας
ολες οι ομορφιες
κι ομορφαινω
που ειμαι
ενας και εγω
γαληνιος της ευτυχιας
Και τις αφηνω.

Κοσμος μεγαλος κλειστος κι ευτυχισμενος
κι εδω αγαλλονται οι γυναικες μου.
Μαλακα του αερα χερακια ποδαρακια
στα νερα και στην αμμο
λεπτα κορμακια γερτα κι ελευθερα
στη μυρουδια της ψυχης
χαριτωμενα αφημενα γλυκα.
Ματια με κοιταζουν χειλη με λενε
στηθη τελειωμενα ευτυχισμενα
σεβαστα αιδοια εδω
νατο και νατο και νατο
γελαει μιλαει βαθαινει στο φως
ανοιχτο κλειστο γερμενο κρυμμενο
υγρο του νερου τρυφερο του σωματος
ολα ιδια κι ολα αλλα
ολες αλλες κι ολες ιδιες
αιδοιες γερνουν ανοιγουν βουτανε πετανε
πανε μενουν ερχονται
μαλλια στον αερα ματια στο φως χειλη στην ανασα
της ψυχης
που φυσαι αερας
κι ολο μας γυμνωνει ολο τον κοσμο
τον κλειστο πραγματικο κι ευτυχισμενο.

Χαλικι στα δαχτυλα
νερο στα στηθη
οστρακο στην κοιλια
γυναικες σε μενα εγω στις γυναικες
εγω χαλικι

εγω νερο
εγω οστρακο
κι ανοιγω και κλεινω
κοσμος ευτυχισμενος
αιδοιος αιδοιο των γυναικων
γυναικες του αιδοιου
σεβαστες
με σεβασμο λεω και θελω και ειναι.

Εδω εγειρε το κλαδι
κι εβγαλε φυλλα και καρπους.

Αγαλμα μου της σιωπης
γλωσσα
πιο στερεο απ το νερο πιο ασπρο απ τον αφρο
που βγηκες στην αμμουδια
που μπορεις να σταθεις
που μπορω να ειμαι
στη γυμνοτητα αυτη
μιλησα
και μιλαω
θελησα
και θελω
ειμαι
και ειναι
νεος νεες νεος κοσμος
ευτυχισμενος
γυναικες εδω
στην αμμουδια και στη θαλασσα
της γυμνοτητας.

Τα σωματα στη γυμνοτητα
η γυμνοτητα στην αγαπη
σωματα γυμνα της αγαπης.
Γυμνος ηλιωνομαι γυμνος νερωνομαι
γυμνος τρωω γυμνος πινω γυμνος κοιμαμαι
σ όλα τα πραγματα στη γυμνοτητα
της αγαπης.
Γυμνος της αγαπης
αγαπημενος.
Αγαλμα.

Η αγαπη ξερι
ετσι αρχιζει το νερο
γινονται οι γραμμες κανουν τον κοσμο
ετσι το νερο παει στο χωμα
μενουν φευγουν ταπραγματα
ετσι μεγαλωνουν τα φυτα
μαθαινουμε ζουμε τον κοσμο
ετσι φευγουν τα πουλια
κι ολα ειναι ολα ωραια αρμονια
στο τιποτα.

Γνωση της αγαπης
που γδυνει κι αφηνει
γνωση της γυμνοτητας
που αφηνει και να το νεο
γνωση της ελευθεριας
που φερνει το νεο και τη γνωση
γνωση των γυναικων
που ξερει την αγαπη.
Οι γυναικες ξερουν
και γδυνουν κι αφηνουν
και μενουν γυμνες.

Γερο παππου
γερμενε στο φως
σημαδεμενο σωμα
κορμος της παλιας σκληρης ελιας.

Εδω αιδωσ
αιδοιο
δεος ω δεος ω χαρη
ω χαρα
τερψη που εγινες κι εισαι
πραγμα αιδοιο
αιδωσ εδω
εδω κυριος μονος
μεγαλοτατος κι ευτυχισμενος
ενας θεος μονος
στον ησκιο μου οριζω τα ορια
κι αν πω, αφηνω τα πουλια κι απεξω
κι αν θελω, γινεται η τερψη

κι αν ειμαι, ειναι τα πραγματα.
Εδω οι γυναικες
οι μονες κι ωραιες και γυμνες
η και η και η
εδιες
ω ω ω εδο
ο ο ο πο θελο ζο
ο ο ο ο εδιο
διο δικο μου δικες μου
οι γυναικες μου.
Αιδως αιδως αιδως
οι γυναικες
εδω κι εδω κι εδω
κι εγω
αγαλμα.

Η αγαπη αγαλλεται
αγαλμα.

Λεω την αγαπη
θελω την αγαπη
ειναι η αγαπη
αγαπη λεω
αγαπη θελω
αγαπη ειναι
εγω η αγαπη
η αγαπη εγω.

Ω ω ευτυχισμενες ευτυχισμενος τις αφηνω
στην τερψη
που λεει θελει ειναι αγαπη,
προσωπα της αγαπης,
εσυ η αγαπη εσυ η αγαπη εσυ η αγαπη,
η τερψη σταλαζει φως
κυλαει ουρανος ποταμι
απλωνεται θαλασσα ανασα
βαθαινει γυμνοτητα νεοτητα
τελειωνεις εσυ κι αρχιζεις αλλη
τελειωνει αλλη κι αρχιζει εσυ
κι εγω εσυ τερπομαι
παυει η τερψη σταγονα γλυκας

στον ηλιο στο νερο
στο φαϊ στο πιοτο στον υπνο
σταπραγματα
παυει η γλυκα σταγονα
κι αγαλλεται
μονη
ω ο
εγω
το αγαλμα.
Αγαλμα
βγαζουν τα κυματα στην αμμουδια.
Το βλεπω
(ετσι λαλο).